Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γλαρώνει. Συνών. φρ. *ἀ ν ά β ε ι, μ ο υ χ λ ι ά ζ ε ι, π ι ά ν ε ι.* **2)** Εἶμαι ἢ καθίσταμαι ἤπιος, ἥσυχος, γαλήνιος, ἡσυχάζω, ἠρεμῶ Στερελλ. (Ἀχυρ.)— *Λεξ.* Δημητρ.: *Γλάρουσι τοὺ κουρμί μ' ἀπόψι 'ς τὰ μαλακὰ* Ἀχυρ. **β)** Ἀπρόσ., ἐπὶ καιροῦ, βελτιώνεται, *γ λ υ κ α ί ν ε ι, μ α λ α κ ώ ν ε ι* Πελοπν.(Κερπιν.): *Ἐγλάρωσε γιὰ καλά. Πάει νὰ γλαρώσῃ.* **3)** Κατέχομαι ὑπὸ ὑπνηλίας, ὑπὸ τάσεως πρὸς ὕπνον πολλαχ.: *Γλάρωσαν τά μάτια μου* Πελοπν. (Βούρβουρ.) *Μὴ μιλᾶς τοῦ παιδιοῦ! Γλάρωσαν τὰ μάτια του, θὰ κοιμηθῇ* Πελοπν. (Βλαχοκερ.) *Τὸ παιδὶ γλάρωσε καὶ θέλει ὕπνο* Πελοπν. (Λακεδ.) *Γλάρουσ' ἀπ' τ' φουτιὰ κὶ θὰ ξαπλώσου* Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Γλαρώσανε τὰ μάτια σου. Σήκω νὰ πᾷς γιὰ ὕπνο* Πελοπν. (Δάρα Ἀρκαδ.) *Ἀμίλητοι τώρα ὅλοι κοιτάζανε τὴ φωτιά, τὰ μάτια τους γλαρώσανε καὶ τὰ ματόφυλλά τους βαριὰ πέφτανε* Κ. Παρορ., Στὸ ἄλμπουρ., 23. **β)** Ἀποκοιμῶμαι ἐλαφρῶς, εὑρίσκομαι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὕπνου Ζάκ. (Μαχαιρᾶδ.) Κύθηρ. Κύπρ. Πελοπν.(Βερεστ. Βλαχοκερ. Δάρα Ἀρκαδ.) Στερελλ. (Ἀχυρ. κ.ἀ.)—*Λεξ.* Δημητρ. : *Ὅπως καθότανε 'ς τὸ τραπέζι, ἐγλάρωσε* Βερεστ. *Ἀπάνου πού γλαρώνω νὰ πάρω ἕναν ὕπνο, ἦρθε καὶ μὲ ξύπνησε* Μαχαιρᾶδ. *Γλαρώνου ἀπουβραδὺς κ' ὕστερα δὲν κλειοῦ μάτ'* Ἀχυρ. *Μόλις ἐγλάρωσε κοντὰ 'ς τὸ παραγώνι, ἀνταρεύτηκε καὶ μὲ ξύπνησε* Δάρα Ἀρκαδ. *Μόλις ἐγλάρωσα, μὲ ξύπνησαν οἱ βροντὲς Λεξ.* Δημητρ.

Β) Μετβ. **1)** καθιστῶ τι ἤρεμον. Π. Βλαστ., Ἀργώ, 337. **2)** Προκαλῶ ὑπνηλίαν, τάσιν πρὸς ὕπνον Στερελλ. (Ἀχυρ.): *Μὶ γλάρουσ' ἡ φουτιὰ κι ἀπουκ'μήθ'κα.*

Γ) Μετβ. καὶ ἀμτβ. **1)** Ἔχω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμικλείστους ἐξ ἡδονικοῦ αἰσθήματος καὶ ἡδυπαθείας, προσβλέπω μετὰ τρυφερότητος Ἀθῆν. κ.ἀ. — Δ. Γουζέλ., Τζάκομ, 4 Γ. Ξενόπ., Κόσμος, 13. Ν. Ἑστ. 18 (1935), 962. Σφαῖρα 3, ἀρ. 132 — *Λεξ.* Δημητρ.: *Καὶ γλαρώνοντας τὰ μάτια, τοῦ πέταξε γλυκά «Δὲν πιστεύω νὰ μὲ προσβάλλετε»* (*τοῦ πέταξε γλυκὰ* = τοῦ εἶπε τρυφερὰ) Ν. Ἑστ. ἔνθ' ἀν. *Κι ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη περνοῦσε ταχτικά, τὴν κοίταζε μὲ γλαρωμένα μάτια, τῆς γλυκογελοῦσε κι ἀπομακρυνόταν μὲ ἀναστεναγμοὺς* Γ. Ξενόπ., ἔνθ' ἀν. *Τὰ θαυμάσια μαῦρα μάτια του γλάρωναν τόσο παθητικά, καθὼς τὴν ἔσφιγγε 'ς τὴν ἀγκαλιά του* Σφαῖρα, ἔνθ' ἀν. || Ποίημ.

Κ' ἔβγαναν τὰ ματάκια τζη, πού γλάρωναν, σπιθούλα

Δ. Γουδέλ., ἔνθ' ἀν. **2)** Καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἡδυπαθείας Ἀθῆν.: *Τὴν εἶδα αὐτὴ τὴν κοπέλα κ' ἐγλάρωσα. Μόλις τὴν εἶδε, γλάρωσε.* Συνών. *γ λ υ κ ο σ α λ ι ά ζ ω, λ ε ι ώ ν ω, λ ι γ ώ ν ο μ α ι, ξ ε λ ι γ ώ ν ο μ α ι, σ α λ ι α ρ ί ζ ω.* **3)** Ἔχω ἀπλανεῖς τοὺς ὀφθαλμοὺς Κύθν. **4)** Ἀνοίγω, διαστέλλω τοὺς ὀφθαλμοὺς Κῶς (Καρδάμ.) Στερελλ. (Γραν.): *Γλάρουσι κάτ' μάτια! Τήρα τον πῶς τὰ γλάρουσι* Γραν. *Γλαρώσασιν dὰ-μ-ματάτσια του* Καρδάμ. **β)** Ἀναστρέφω κυκλικῶς τοὺς ὀφθαλμούς, συνήθως ἐπὶ θνήσκοντος ζῴου Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Ὀξύλιθ.): *Πάει καλλιά του, τὰ μάτια του εἶνι bὶτ γλαρουμένα* Αὐλωνάρ.

γλαρωπὸς ἐπίθ. Πελοπν. (Ἀναβρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ α ρ ὸ ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ω π ό ς.*

Ὑγρός, ἐπὶ καιρικῆς καταστάσεως: *Καιρὸς γλαρωπὸς* (καιρὸς ἕτοιμος πρὸς βροχήν).

γλαρωσύνη ἡ, ἐνιαχ. *γλιαρουσύν'* Ἴμβρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ λ ά ρ ο ς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ω σ ύ ν η.*

Ἀδηφαγία, λαιμαργία, λιχνεία.

γλαρωτὸς ἐπίθ. ἐνιαχ. Οὐδέτ. πληθ. *γλαρωτὰ* Πελοπν. (Ἑρμιόν.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ α ρ ώ ν ω.*

Ἐπὶ ὀφθαλμῶν, οἱ ἔχοντες ἔκφρασιν μελαγχολικὴν ἐνιαχ.: *Μάτια γλαρωτὰ* Ἑρμιόν. **β)** Ὁμοίως ἐπὶ ὀφθαλμῶν, οἱ ὡραῖοι καὶ ἀμυγδαλωτοὶ ἐνιαχ.

γλασάδα ἡ, Ἀθῆν. Ἰων. (Βουρλ. Μπουρβόν. Σμύρν.) Χίος — *Λεξ.* Βλαστ. 281.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *g l a c e* (= παγωτὸν) καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ά δ α.*

1) Σακχαρῶδες πρόσθετον ἐπίστρωμα περιβάλλον γλυκύσματά τινα Ἀθῆν. Χίος — *Λεξ.* Βλαστ., 281. Συνών. *κ ρ ο ύ σ τ α.* **2)** Τὸ παγωτὸν Ἰων. (Βουρλ. Μπουρνόβ. Σμύρν.): *Ἤτρωγα ἐχτὲς γλασάδα* Σμύρν.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γλασᾶδες* Θήρ.

γλασαντζῆς ὁ, Ἰων. (Σμύρν.)

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *g l a c e* (= παγωτὸν) καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-τ ζ ῆ ς.*

Ὁ πωλητὴς παγωτοῦ. Συνών. *π α γ ω τ α τ ζ ῆ ς.*

γλασάρισμα τό, Πελοπν. (Λάλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γ λ α σ ά ρ ω.*

Ἡ ἐπίστρωσις τοῦ γλυκύσματος μὲ σακχαρώδη πολτόν, ὁ ὁποῖος ταχέως στερεοποιεῖται: *Τὸ γλασάρισμα τοῦ χαλβᾶ.*

γλασάρω Ἀθῆν.*γλασαρίζω* Πελοπν.(Γαργαλ. Μεσσην. κ.ἀ.) — Νέα Ζαχαροπλ., 50. Νέα Μαγειρ. Φέξη, 130 *γλασάρω* Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *γ λ α σ ὲ* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ά ρ ω.*

Περιβάλλω τὰ γλυκύσματα μὲ σακχαρῶδες ἐπίστρωμα, μὲ *γ λ α σ ά δ α,* ἔνθ' ἀν.: *Τὸ θέτομεν εἰς τηγάνιον μέχρις ὅτου γλασαρισθῇ* Νέα Μαγειρ. Φέξη, 130. *Ψωμάκια γλασσαρισμένα* (εἶδος γλυκύσματος) Νέα Ζαχαροπλ. 50.

γλασὲ ἐπίθ. πολλαχ. *γκλασὲ* Ἀθῆν. *γλασὲς* Πελοπν. (Γαργαλ. Θουρ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *g l a c é* = τὸ φέρον διαφανὲς ἐπίστρωμα σακχάρεως, τὸ στίλβον.

1) Ἐπὶ γλυκύσματος, τὸ ἔχον σακχαροῦχον πηκτὸν ἐπίστρωμα ἔνθ' ἀν.: *Πάστα γλασέ, φροῦτα γλασὲ* πολλαχ. *Μαρὸν γκλασὲ* Ἀθῆν. **2)** Τὸ στίλβον πολλαχ.: *Ρύζι γλασέ. Κόλλες γλασὲ* Πελοπν. (Γαργαλ.) *Ὁ γλασὲς* (ἡ γλασαρισμένη ὄρυζα) Πελοπν. (Θουρ.)

γλασεδάκι τό, Ζάκ.

Ὑποκορ. τοῦ *γ λ α σ έ.*

Εἶδος γλυκύσματος.

γλασιέρα ἡ, Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *g l a c i é r e* = ψυκτικὸν κιβώτιον.

Μηχάνημα διὰ τὴν κατασκευὴν παγωτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ